

Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy - Laharana Voalohany

Voa sy Fanambarana: Fampiharihariana ny Lamban'ny Faminaniana manomboka amin'ny Fanoharana ka hatramin'ny Fampitandremana Farany

Jeff Pippenger
2023-07-29

Ny Etazonia dia voatondro manokana ao amin'ny Baiboly. Misy andalan-teny maro ao amin'ny Soratra Masina izay manondro manokana an'i Etazonia amin'ny andro faran'izao tontolo izao. Ao amin'ny Apokalypsy toko faha-telo ambin'ny folo, i Etazonia no bibidia faharoa, na ilay bibidia manana tandroka roa izay miakatra avy amin'ny tany ary mandrara izao tontolo izao manontolo tsy hividy na hivarotra—raha tsy manana ny mariky ny bibidia izy.

Ary hitako ny biby iray koa niakatra avy tamin'ny tany; ary nanana tandroka roa tahaka ny an'ny zanak'ondry izy, nefa niteny tahaka ny dragona. Ary mampihatra ny fahefana rehetra an'ilay biby voalohany eo anatrehany izy ka mampivavaka ny tany sy izay monina eo aminy amin'ilay biby voalohany, dia ilay naratra hahafaty nefa sitrana. Ary manao famantarana lehibe izy, dia mampidina afo avy any an-danitra ho amin'ny tany eo imason'ny olona aza; ary mamitaka izay monina ambonin'ny tany izy amin'ny alalan'ireo famantarana izay nomena fahefana hataony eo anatrehan'ilay biby, ka milaza amin'izay monina ambonin'ny tany mba hanao sarin'ilay biby izay naratra tamin'ny sabatra nefa velona ihany. Ary nomena fahefana izy hanome aina ny sarin'ilay biby, mba hiteny aza ny sarin'ilay biby ka hampamono izay rehetra tsy mety miankohoka eo anoloan'ny sarin'ilay biby. Ary ampavanaoviny marika eo amin'ny tanany ankavanana, na eo amin'ny handriny, ny olona rehetra, na ny madinika na ny lehibe, na ny mpanankarena na ny mahantra, na ny olona afaka na ny andevo; mba tsy hisy hahazo hividy na hivarotra, afa-tsy izay manana ny marika, dia ny anaran'ilay biby na ny isan'ny anarany.

Ity no fahendrena. Aoka izay manan-tsaina no hanisa ny isan'ny bibidia; fa isam-batan'olona izany; ary enin-jato sy enimpolo ary enina ny isany. Apokalypsy 13:11–18.

Misy toetra ara-paminaniana lehibe fito ao amin'ity andalan-teny ity izay mifandray amin'ilay bibidia avy amin'ny tany manana tandroka roa. Mampihatra ny fahefan'ilay bibidia nialoha azy izy; mampivavaka ny olona rehetra amin'izao tontolo izao amin'ilay bibidia izay teo alohany izy; manao fahagagana lehibe hitan'ny olona rehetra izy; mamitaka izao tontolo izao manontolo izy ary mandidy izao tontolo izao hanao sarin'ilay bibidia teo alohany; manome aina ny sarin'ilay bibidia izy ka miteny izany; manery izao tontolo izao manontolo, amin'ny sazin'ny fahafatesana, hivavaka amin'ilay sarin'ny bibidia izy; ary manery izao tontolo izao manontolo handray ny marika eo amin'ny handrina na eo amin'ny tanana izy, sady mandrara ny fividianana sy ny fivarotana amin'izay tsy manana ny marika, na ny anarana, na ny isan'ilay bibidia.

Ny asa fitaka tanterahin' ilay bibidia izay miakatra “avy amin'ny tany” ao amin'ny andininy faha-iraka ambin'ny folo dia mamitaka sy mahery vaika tokoa ka “mamitaka izay monina ambonin'ny tany.” I Etazonia no hamitaka izao tontolo izao manontolo. Izany hoe, ankoatra ny fiangonan' Andriamanitra, izao tontolo izao manontolo dia ho voafitaka ka hanaiky ny mariky ny antikristy. Efa manomboka sahadany ireo fisehoan-javatra ara-paminaniana mialoha izany fitaka maneran-tany izany.

Misy tantara ao amin'ny Baiboly izay fantatry ny ankamaroan'ny olona, na dia amin'ny ambaratonga ivelany ihany aza. Ny ankamaroany dia efa nandre ny amin'ny fifanandrinana teo amin'i Mosesy sy Farao, Daniela sy Nebokadnezara, na Jesosy sy Pilato. Fantatry ny olona amin'ny ambaratongam-pahazoana samihafa ireo tantara ao amin'ny Baiboly ireo, nefa tsy voatery hahafantatra fa ny faminanian'ny Baiboly dia manondro mivantana sy amin'ny fomba tena manokana mpanjaka sy fanjakana. Izany tokoa no nitranga tamin'i Mosesy sy Daniela ary Kristy. Ejipta sy Babylona ary Roma dia samy voatonona manokana tao amin'ny faminanian'ny Baiboly mialoha ny tantara izay nanatanterahan'izy ireo ny faminanianana mikasika ny fanjakany tsirairay avy. Andriamanitra tsy miova na oviana na oviana.

Fa Izaho no Jehovah, tsy miova; koa ianareo, ry taranak'i Jakoba, dia tsy levona. Malakia 3:6.

Jesosy Kristy dia tsy miova, omaly sy anio ary mandrakizay. Hebreo 13:8.

Ny zava-misy fa tsy miova mandrakizay Andriamanitra no ahafahantsika mampihatra lojika tsotra amin'ny fandinihantsika ilay bibidia roa tandroka avy amin'ny tany ao amin'ny Apokalypsy toko fahatelo ambin'ny folo. Satria fantatsika fa namoaka faminanianana Andriamanitra izay namaritra mivantana ny fanjakan'i Egipta sy Babylona ary Roma, araka ny nifandraisan'izy ireo tsirairay avy tamin'ny fiangonan' Andriamanitra sy nanenjehany azy, dia azontsika apetraka ny zava-misy sasany mikasika ilay bibidia avy amin'ny tany ao amin'ny Apokalypsy toko fahatelo ambin'ny folo. Ilay bibidia avy amin'ny tany, tahaka an'i Egipta sy Babylona ary Roma, dia ho faritana mivantana ao amin'ny faminanian'ny Baiboly mialoha ny tantara izay hahatanterahan'ny faminanianana mikasika izany firenena izany. Milaza aho fa azontsika atsangana io zava-misy io miorina amin'ny fitsipika ara-Baiboly tena tsotra nefa manan-danja lehibe. Io fitsipika io dia manondro fa ny fahamarinana dia aorina amin'ny fanambaran'ny vavolombelona roa.

Amin'ny tenin'ny vavolombelona roa, na vavolombelona telo, no hamonoana izay mendrika ho faty; fa amin'ny tenin'ny vavolombelona iray kosa dia tsy hovanoina izy. Deuteronomia 17:6.

Tsy hisy vavolombelona iray hitsangana hampanga olona noho ny heloka akory, na noho ny ota akory, dia amin'ny ota rehetra izay nataony aza; fa amin'ny tenin'ny vavolombelona roa, na amin'ny tenin'ny vavolombelona telo, no hampioarenana ny raharaha. Deuteronomia 19:15.

Ity no fanintelony hahatongavako aty aminareo. Amin'ny vavan'ny vavolombelona roa na telo no hampioarenana ny teny rehetra. 2 Korintiana 13:1.

Aza mandray fiampangana atao amin'ny loholona, raha tsy eo anatrehan'ny vavolombelona roa na telo. 1 Timoty 5:19.

Ny faminanian'ny Baiboly dia efa naminany mialoha ny faharavan'i Ejipta fahiny rehefa niatrika an'i Farao mpikomy tao Ejipta Andriamanitra. Ny faminanian'ny Baiboly dia efa naminany mialoha ny fisandratana sy ny fahalavoan'i Babylona fahiny, sady niatrika koa ireo mpanjaka mpikomy tao Babylona. Ny faminanian'ny Baiboly dia efa naminany mialoha ny fisandratana sy ny fahalavoan'ny fanjakan'i Roma jentilisa ary namantatra sy niatrika ireo solontena mpanao kolikoly tao Roma. Ny fitovian-toetran'Andriamanitra izay tsy miova mandrakizay dia manambara fa ilay fanjakana lehibe indrindra voatonona ao anatin'ny faminanian'ny Baiboly—dia ilay bibidia avy amin'ny tany ao amin'ny Apokalypsy toko fahatelo ambin'ny folo—dia ho fantatry ny faminanian'ny Baiboly tokoa tsy azo isalasalana.

Rehefa ho tanteraka ny faminanianana momba ilay biby avy amin'ny tany ao amin'ny Apokalypsy toko fahatelo ambin'ny folo, dia hifanahatra amin'ny fitarihana ara-politika sy ara-pivavahan'ilay biby avy amin'ny tany ny fiangonan'Andriamanitra, araka ny aseho ara-paminanianana tamin'i Mosesy sy Daniela ary Kristy. Ny anjara asa ara-paminanian'i Etazonia amin'ny andro faran'izao tontolo izao dia isan'ny lohahevitra lehibe ao amin'ny faminanian'ny Baiboly. Raha handalina ny fanazavana ara-Baiboly izay mampahafantatra ny anjara andraikitr'i Etazonia ao amin'ny faminanian'ny Baiboly isika, dia hampiasa fitsipika hita ao anatin'ny Baiboly, satria ny Tenin'Andriamanitra dia tsy mila famaritana avy amin'olombelona. Nomena an'i Isiraely fahiny ny fitsipika ara-pombafomba, ny fitsipika momba ny fahasalamana, ny didy folo ara-pitondrantena, ny fitsipika momba ny fambolena, sy ny sisa tsy tambo isaina. Andriamanitra dia Andriamanitry ny filaminana.

Aoka hatao amim-pahamendrehana sy araka ny filaminana ny zavatra rehetra. 1 Korintiana 14:40.

Tsy manome porofo akory ny firaketana ara-Baiboly fa hisy olona hotahina noho izy tsy miraharaha fotsiny ireo fitsipika nomen'Andriamanitra. Iza no afaka manantena ny hotahina raha tsy miraharaha ireo fitsipiky ny fandikana ara-paminanianana izay naorin'ny Baiboly ao anatin'ny amin'ny alalany ho amin'ny tanjon'ny fandalinana ny faminanianana?

Avia ankehitriny, ka andeha hifampandinika isika, hoy Jehovah: na dia tahaka ny jaky aza ny fahotanareo, dia ho fotsy tahaka ny oram-panala izy; na dia mena tahaka ny volon-dra aza izy, dia ho tahaka ny volon'ondry. Isaia 1:18

Rehefa ampiasaintsika ireo fitsipika ara-Baiboly, dia avelantsika ny Baiboly hanorina sy hanamarina raha tena marina na diso ireo fitsipika ireo. Tahaka ny amin'ny fitsipika isan-karazany rehetra avy amin'Andriamanitra, dia misy foana ny hosoka satanika manahaka ireo fitsipika. Noho izany dia tena ilaina, rehefa ampiasaina ny fitsipika iray hanorenana fahamarinana, ny hanandramana na ilay fahamarinana voatondro na ilay fitsipika nampiasaina.

Ry malala, aza mino ny fanahy rehetra, fa izahao toetra ny fanahy, na avy amin'Andriamanitra izy na tsia; satria maro ny mpaminany sandoka efa nivoaka ho amin'izao tontolo izao. 1 Jaona 4:1

Tanjona iray hafa koa, ankoatra ny famantarana ny andraikitra ara-paminaniana an'i Etazonia ao amin'ity fandalinana ity, dia ny hamantatra ny hafatra miafina ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy izay nafenin'i Jesosy mandra-pahatongan'ity taranaka manokana ity.

Ny zava-miafina dia an'i Jehovah Andriamanitsika; fa izay zavatra nambara kosa dia antsika sy ny zanatsika mandrakizay, mba hankatoavantsika ny teny rehetra amin'ity lalàna ity.
Deuteronomia 29:29.

Ny zava-miafina ara-paminaniana an'Andriamanitra izay aharihary dia natao mba hahafahan'izay mandray izany mitandrana ny lalàny. Tsy mahay mitandrana ny lalàny ny olona raha tsy voasoratra eo am-pony izany. Ny zava-miafina izay esorina ny tombo-kaseny ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy dia ampahany amin'ny fizotran'ny Fanahy Masina fanoratana ny lalàn'Andriamanitra ao amin'ny atin'ny fontsika sy eo am-pontsika. Ny zava-miafina izay sokafana ho an'ny olon'Andriamanitra, raha ary raha ekena amin'ny finoana, no mampiorina ny fanekena vaovao.

Indro, avy ny andro, hoy Jehovah, izay hanaovako fanekena vaovao amin'ny taranak'Israely sy amin'ny taranak'i Joda; tsy tahaka ny fanekena nataoko tamin'ny razany tamin'ny andro nitondrako azy tamin'ny tanany hivoahany avy tany amin'ny tany Egypta; dia ilay fanekeko izay novakiny, na dia efa vadiny aza Aho, hoy Jehovah. Fa izao no fanekena izay hataoko amin'ny taranak'Israely, rehefa afaka izany andro izany, hoy Jehovah: Hataoko ao an-tsainy ny lalàko, ary hosoratako ao am-pony izany; ary Izaho ho Andriamaniny, ary izy ho oloko.
Jeremia 31:31–33.

“Eo amin'ny andro faran'ny tantaran'ity tany ity dia havaozina ny faneken'Andriamanitra amin'ny olony izay mitandrana ny didiny.” Review and Herald, 26 Febroary 1914.

Apokalipsy 1:1–3 Ny Hafatra Fampitandremana Farany:

Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy, izay nomen'Andriamanitra Azy mba hampiseho amin'ny mpanompony ny zavatra izay tsy maintsy ho tanteraka vetivety; ary Izy naniraka ny anjeliny ka nampahafantatra izany tamin'i Jaona mpanompony; izay nanambara ny tenin'Andriamanitra sy ny filazan'i Jesosy Kristy ary ny zavatra rehetra izay hitany. Sambatra izay mamaky, ary izay mihaino ny tenin'ity faminaniana ity ka mitandrana izay voasoratra ao anatiny; fa efa akaiky ny andro. Apokalipsy 1:1–3.

Ny andininy telo voalohany ao amin'ny Apokalypsy toko voalohany dia manambara fa ny “Fanambaran'i Jesosy Kristy” no hafatra farany ho an'ny olombelona. Hita mazava fa hafatra izany, satria ny “Fanambaran'i Jesosy Kristy” dia nomen'ny Ray any an-danitra Azy mba hampiseho amin'ny mpanompony izay “tsy maintsy ho tonga vetivety.”

Ampianarina isika mba hihevitra fa ny “Fanahy Masina no nandrafitra toy izany ny raharaha, na tamin'ny fanomezana ny faminaniana” ary koa “tamin'ireo zava-nitranga aseho.”

“Ny Fanahy Masina no nandrafitra izany zavatra izany, na tamin'ny fanomezana ny faminaniana izany, na tamin'ireo zava-mitranga aseho ao anatiny, mba hampianatra fa ny olombelona ampiasaina dia tsy maintsy hotehirizina tsy ho hita maso, afenina ao amin'i Kristy, ary ny Tompo Andriamanitra ny lanitra sy ny lalàny no tsy maintsy hasandratra. Vakio ny

bokin'i Daniela. Avereno tsirairay avy ireo tantaran'ireo fanjakana aseho ao." Testimonies to Ministers, 112.

Ny "zava-mitranga aseho" ary koa ny "fanomezana ny faminaniana" ao amin'ireo andininy telo voalohany amin'ny toko voalohany ao amin'ny Apokalypsy dia maneho mazava tsara ny fizotry ny fifandraisan'Andriamanitra amin'ny olona tsikelikely, ary manondro koa fa ny hafatra ampitaina dia antsoina hoe "Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy."

Dia nanao zavatra roa tamin'ny hafatra izay noraisiny avy tamin'Andriamanitra i Jesosy Kristy. Nampitondrainy ny anjelin'ny izany hafatra izany, ary nasehony tamin'ny alalan'io anjely io koa izany hafany izany. Dia nentin'io anjely io tany amin'i Jaona mpaminany ny hafatra, ka nosoratany izany ary nalefany tany amin'ny fiangonana ho anareo sy ho anay. Ny andininy telo voalohany dia "noforonin' ny Fanahy Masina" tamin'ny fomba izay manasongadina na ny "hafatra" na ny "dingan'ny fifampitana" tafiditra amin'ny fampitana izany hafatra izany.

Ny andininy telo izay saintsaintsika dia manolotra ny hafatra farany ho an'ny olombelona; kanefa tsy hafatra farany fotsiny izany—fa ny tena zava-dehibe kokoa, ireo andininy telo ireo dia maneho ny hafatra farany "fampitandremana" ho an'ny planeta tany. Ny toetra maha-"fampitandremana" an'ilay hafatra dia aseho rehefa sokajin'olona iray no faritana ho "sambatra" noho izy namaky sy nihaino ary nitandrina "izay zavatra voasoratra ao." Misy sokajin'olona izay tsy hamaky, na tsy hihaino, izany fampitandremana aseho ho "ny Fanambaran'i Jesosy Kristy" izany. Tsy azo atao ny hahazoany fitahiana. Miharihary fa raha misy sokajin'olona sambatra noho ny famakiana sy ny fihainoana ary ny fitandremana izay zavatra voasoratra, dia misy koa sokajin'olona izay tsy sambatra. Hamaky sy hihaino ary hitandrina ny hafatry ny Fanambaran'i Jesosy Kristy va ny olona iray? Raha izany, dia ho sambatra izy; raha tsy izany, dia ho voaozona izy.

"Izao no lazain'ny mpaminany hoe: 'Sambatra izay mamaky'—misy ireo izay tsy hamaky; tsy ho azy ireo ny fitahiana. 'Ary izay mandre'—misy koa ny sasany izay mandà tsy hihaino na inona na inona momba ny faminaniana; tsy ho an'io sokajin'olona io ny fitahiana. 'Ary mitandrina izay zavatra voasoratra ao'—maro no mandà tsy hihaino ny fampitandremana sy ny toromarika voarakitra ao amin'ny Apokalypsy; tsy misy amin'izy ireo afaka hitaky ilay fitahiana nampanantenaina. Izay rehetra maneso ny foto-kevitra ny faminaniana sy manaraby ireo tandindona omena eto amin-kalemam-panahy sy amim-pahamendrehana, izay rehetra mandà tsy hanavao ny fiainany sy hiomana ho amin'ny fihavian'ny Zanak'olona, dia tsy hahazo fitahiana." Ilay Ady Lehibe, 341.

Ao amin'ny andininy fahatelo, ny fitenenana hoe "efa akaiky ny fotoana" dia manondro fa misy fotoana voafaritra iray izay hahatongavan'ny hafatra fampitandremana farany eo amin'ny tantara. "Ny fotoana,"—(fotoana voafaritra iray) "efa akaiky." Fotoana voafaritra iray no efa hiroso ho tonga, satria efa akaiky izany, ary ny olon'Andriamanitra (asehon'i Jaona) dia mahafantatra ny hafatra alohan'ny hahatongavan'ilay "fotoana." Nosoratan'i Jaona ny bokin'ny Apokalypsy manodidina ny faran'ny taonjato voalohany, kanefa ireo andininy ireo dia manambara fa hisy teboka iray eo amin'ny tantara, ela taorian'ny taona 100, izay hanambarana ny hafatra fampitandremana farany. Rehefa "efa akaiky" izany "fotoana" izany, dia haseho amin'ny

mpanompon'Andriamanitra ny hafatra izay manondro ny “zavatra izay tsy maintsy ho tonga vetivety.”

Amin'ity andian-dahatsoratra ity, ny Baiboly sy ny asa soratr'i Ellen White no hampiasaina ho fahefana hanohanana ny fanazavana ny andalan-teny ao amin'ny Baiboly izay hotanisaintsika.

Hojerentsika koa ny fitsipiky ny fandikana ara-paminaniana nonganin'i William Miller sy ireo fitsipika voafaritra ao amin'ilay fanangonana mitondra ny lohateny hoe *Prophetic Keys*. Hampiasaintsika koa ilay fandalinana ara-paminaniana antsoina hoe *Habakkuk's Tables*.

Tsy mikasa hamaritra ny fitsipika rehetra ampiasainay izahay. Noho ny fohifohy dia hiantehitra fotsiny amin'ny fitanisana ny Prophetic Keys compilation izahay ho an'izay maniry hamaky porofo amin'ny an-tsipiriany kokoa momba ilay fitsipika. Miaraka amin'ny andian-dahatsoratra Habakkuk's Tables, mikasa hanondro fampahafantarana sasantsasany izahay izay anohizana amin'ny halalina kokoa ny lohahevitra iray izay ho voakitikitikay vetivety fotsiny.

Rehefa mandinika ny bokin'ny Apokalypsy isika dia mamporisika ny fandraisana anjara ampahibemaso, nefa ireo fanehoan-kevitra izay mandray anjara amin'ny fandrosoan'ny fianarana mitohy ihany no hovalinay. Ny sahan'ny adihevitsika dia hahakasika ny andiana famelabelarana ankehitriny, ireo fitsipika ara-paminaniana ampiasaintsika, ary ny vaovao hita ao amin'ny Tabilao-n'i Habakoka.

Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy, izay nomen'Andriamanitra Azy mba hampiseho amin'ny mpanompony ny zavatra izay tsy maintsy ho tanteraka vetivety; ary nampitondrainy izany tamin'ny alalan'ny anjelyny ho amin'i Jaona mpanompony; izay nanambara ny tenin'Andriamanitra sy ny filazan'i Jesosy Kristy ary ny zavatra rehetra izay hitany. Sambatra izay mamaky, ary izay mandre ny tenin'ity faminaniana ity ka mitandrana izay voasoratra ao anatiny; fa efa antomotra ny andro. Apokalypsy 1:1–3.

Ny teny grika nadika hoe “nambara” dia midika hoe “manondro”. Nandefa ny hafatra tamin'ny alalan'ny anjelyny Izy, ary nambarany tamin'ny alalan'ny anjelyny izany. “Ny” anjelyny dia Gabriela.

“Ny tenin'ilay anjely hoe: ‘Izaho no Gabriela, izay mitsangana eo anatrehan'Andriamanitra,’ dia mampiseho fa mitana toerana ambony sady mendri-kaja izy ao amin'ny kianjan'ny lanitra. Raha tonga nitondra hafatra ho an'i Daniela izy, dia hoy izy: ‘Ary tsy misy olona mahery miaraka amiko amin'ireo zavatra ireo, afa-tsy Mikaela [Kristy] Andriananareo.’ Daniela 10:21. Momba an'i Gabriela dia miteny ao amin'ny Apokalypsy ny Mpamonjy ka manao hoe: ‘Ary Izy naniraka sy nanambara izany tamin'ny alalan'ny anjelyny ho an'i Jaona mpanompony.’ Apokalypsy 1:1.” Ilay Fitiavan'i Kristy, 99.

Ny anjely Gabriela dia nirahina hitondra ny hafatra, ary ny anjely Gabriela koa dia misolo tena ilay hafatra. Rehefa tonga eo amin'ilay teboka ara-tantara ny olombelona izay “efa akaiky ny andro” hanambarana ny hafatra fampitandremana farany, dia anjely iray no misolo tena izany hafatra farany izany. Ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy, ny “hafatra” dia matetika aseho amin'ny endriky ny anjely, ary mazava ho azy fa ny teny grika nadika hoe “anjely” ao amin'ny Apokalypsy dia

midika hoe iraka.

Ny fanambarana rehetra ny fahamarinan'Andriamanitra izay tonga teo amin'ny tantara dia fanambaran'i Jesosy Kristy tokoa, nefa ny Fanambaran'i Jesosy Kristy ao amin'ny toko voalohan'ny Apokalypsy no fampitandremana farany ho an'ny olombelona, ary mitranga amin'ny fotoana voafaritra iray izay aseho ho “fotoana” izany. Misy andalana hafa koa ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy izay ilazan'i Jaona fa “efa akaiky ny fotoana”. Izany andalana hafa izany no manome vavolombelona faharoa hitsapana ireo filazana voalohany nataoko momba ny andininy voalohany ka hatramin'ny fahatelo.

Ary hoy izy tamiko: Mahatoky sy marina ireo teny ireo; ary ny Tompo Andriamanitra ny mpaminany masina no naniraka ny anjely haneho amin'ny mpanompony ny zavatra izay tsy maintsy ho tanteraka tsy ho ela. Indro, avy faingana Aho; sambatra izay mitandrana ny tenin'ny faminanian'ity boky ity.

Ary izaho Jaona nahita izany zavatra izany sy nandre izany. Ary rehefa nandre sy nahita aho, dia niankohoka mba hiankohofako teo anoloan'ny tongotry ny anjely izay naneho tamiko izany zavatra izany.

Dia hoy izy tamiko: Tandremo, aza manao izany; fa mpiara-manompo aminao aho, sy amin'ireo rahalahinao mpaminany, ary amin'izay mitandrana ny tenin'ity boky ity: Andriamanitra no ivavaho.

Ary hoy Izy tamiko hoe: Aza asiana tombo-kase ny teny faminania amin'ity boky ity; fa efa akaiky ny andro. Izay tsy marina, aoka izy mbola hitoetra ho tsy marina ihany; ary izay maloto, aoka izy mbola hitoetra ho maloto ihany; ary izay marina, aoka izy mbola hitoetra ho marina ihany; ary izay masina, aoka izy mbola hitoetra ho masina ihany. Apokalypsy 22:6–11.

Eo amin'ny fahafaran'ny bokin'ny Apokalypsy no ahitantsika indray ilay foto-kevitra mitovy amin'izay hita eo am-piandohan'ny Apokalypsy. Averina resahina indray ny fizotry ny fampitana sy ny hafatra, rehefa “Jehovah Andriamanitra” no “naniraka ny anjely haneho amin'ny mpanompony izay zavatra tsy maintsy ho tonga vetivety.” Ary raha vao naseho tamin'ireo mpanompo ny hafatra izay manondro ny “zavatra tsy maintsy ho tonga vetivety”, dia ambaran'i Kristy fa avy faingana Izy. Io no hafatra mialoha ny fihavian'i Kristy fanindroany, ka noho izany dia io no hafatra fampitandremana farany—dia ilay hafatra iray ihany indrindra izay aseho ho “Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy” ao amin'ny andininy voalohany amin'ny toko voalohany. Ny fitahiana izay ampanantenaina ao amin'ireo andininy telo voalohany ao amin'ny Apokalypsy dia averina amin'izao fanambarana izao hoe: “sambatra izay mitandrana ny teny faminania ato amin'ity boky ity.”

Ao amin'ireo andininy ireo no ahitantsika fanitarana ny fizotry ny fifandraisana voalaza ao amin'ny toko voalohany; satria ahitantsika fa rehefa avy nanolotra ny hafatra tamin'i Jaona i Gabriela, dia resin'ny halehiben'ilay hafatra tokoa i Jaona ka nitady hiankohoka teo anatrehan'i Gabriela; ary tamin'izany no nampiasan'i Gabriela ny tsy fahazoan'i Jaona tsara mba hampahafantarana fa ireo anjely any an-danitra, ireo mpaminany etỳ an-tany, ary izay rehetra mitandrana ny tenin'ilay hafatra, dia “mpiara-manompo” izay tokony hivavaka

amin'Andriamanitra Mpahary, fa tsy amin'ny zavaboarin'Andriamanitra.

Ireo andininy ireo dia mamaritra ireo zava-mitranga sy hafatra mitovy amin'izay saintsainintsika ao amin'ny toko voalohany. Mamerina ireo teny mahatoky sy marina izy ireo, izay mampiseho amin'ny mpanompon'Andriamanitra izay tsy maintsy hatao faingana. Apetraka indray ao anatin'ny tontolon-kevitra ny fizotran'ny fifandraisana eo amin'Andriamanitra sy ny mpanompony ny hafatra. Ao amin'ny toko faharoa amby roapolo dia ahitantsika porofo misimisy kokoa fa io hafatra io no hafatra fampitandremana farany, satria ny “andro” izay “akaiky” dia asongadina ho mitranga eo indrindra alohan'ny hifaranan'ny fotoam-pahasoavan'ny olombelona, fa ny fanambarana hoe: “izay tsy marina, aoka mbola tsy marina ihany izy; ary izay maloto, aoka mbola haloto ihany izy; ary izay marina, aoka mbola ho marina ihany izy; ary izay masina, aoka mbola ho masina ihany izy,” dia manamarika ny fiasaran'ny fotoam-pahasoavana, sady manamarika ny fiandohan'ireo loza fito farany, izay miafara kosa amin'ny Fiavian'i Kristy fanindroany.

“Amin'izany andro izany dia hitsangana Mikaela, ilay Andriana lehibe izay mitsangana hiaro ny zanaky ny firenenao; ary hisy andro fahoriana, izay tsy mbola nisy tahaka azy hatrizay nisian'ny firenena ka mandraka izany andro izany; ary amin'izany andro izany dia hovanjena ny firenenao, dia izay rehetra hita voasoratra ao amin'ny boky.’ Daniela 12:1.

“Rehefa mifarana ny hafatra ny anjely fahatelo, dia tsy miangavy famindram-po intsony ho an'ireo mponina meloka amin'ny tany ny famindram-po. Efa nahavita ny asany ny olon'Andriamanitra. Efa nandray ‘ny ranonorana farany’ izy ireo, dia ‘ny famelombelomana avy eo anatrehan'ny Tompo,’ ary voaomana ho amin'ilay ora sarotra eo anoloany izy. Mirohotra mivezivezy atsy sy aroa any an-danitra ny anjely. Anjely iray miverina avy ety an-tany no manambara fa vita ny asany; ny fizahan-toetra farany dia nentina tamin'izao tontolo izao, ary izay rehetra nanaporofa ny tenany ho mahatoky amin'ny didin'Andriamanitra dia efa nandray ‘ny tombo-kasen'Andriamanitra velona.’ Ary amin'izany dia atsahatry Jesosy ny fanelanelanany ao amin'ny fitoerana masina any ambony. Asandrany ny tanany, ary amin'ny feo mahery no ilazany hoe: ‘Vita izany,’ ary ny tafiky ny anjely rehetra dia manaisotra ny satro-boninahiny raha manao izao fanambarana manetriketrika izao Izy: ‘Izay tsy marina, aoka mbola tsy marina ihany izy; ary izay maloto, aoka mbola haloto ihany izy; ary izay marina, aoka mbola ho marina ihany izy; ary izay masina, aoka mbola ho masina ihany izy.’ Apokalypsy 22:11. Efa voadidy ny amin'ny raharaha rehetra, na ho amin'ny fiainana, na ho amin'ny fahafatesana.” Ilay Hery Mifanandrana, 613.

Eo am-piandohan'ny bokin'ny Apokalypsy sy eo am-pamaranana ny bokin'ny Apokalypsy dia tantara iray ihany no aseho. Ny fampitambarana ireo andalan-teny roa ireo dia ahafahantsika mahatakatra fa ny “Fanambaran'i Jesosy Kristy” no hafatra fampitandremana farany ho an'ny olombelona alohan'ny Fiavian'i Kristy Fanindroany. Ity hafatra ity dia aseho ara-panoharana amin'ny alalan'ny anjely iray izay tonga mialoha indrindra ny hifaranan'ny fotoam-pahasoavana. Io hafatra io dia mampizarazara ny olombelona ho sokajy roa araka ny amin'ny famakiany sy fihainoany ary fitandremany ilay hafatra izay voavaha tombo-kase rehefa “akaiky ny fotoana,”—izany hoe, mialoha indrindra ny hifaranan'ny fotoam-pahasoavana.

“Rehefa manakaiky ny famaranana ny tantaran’ity izao tontolo izao isika, dia mitaky indrindra ny handinihantsika ireo faminiana mifandraika amin’ny andro farany. Feno fahamarinana ilaintsika ho fantatra ny boky farany ao amin’ny Testamenta Vaovao. Nohajambain’i Satana ny sain’ny maro, ka dia nankasitrahany ny fialan-tsiny rehetra mba tsy hanaovany ny Apokalypsy ho foto-pianarany.

“Ny bokin’ny Apokalypsy, mifandray amin’ny bokin’i Daniela, dia mitaky fianarana akaiky. Aoka ny mpampianatra rehetra izay matahotra an’Andriamanitra handinika ny fomba hahazoany mazava indrindra sy hanehoany ny Filazantsara izay nahatongavan’ny Mpamonjy antsika manokana hampahafantatra amin’ny mpanompony Jaona,—‘Ny fanambaran’i Jesosy Kristy, izay nomen’Andriamanitra Azy, mba hanehoany amin’ny mpanompony ny zavatra izay tsy maintsy ho tonga vetivety.’ Aza misy ho kivy amin’ny fianarany ny Apokalypsy noho ireo tandindona ara-miafina toa hita ao aminy. ‘Raha misy aminareo tsy ampy fahendrena, aoka izy hangataka amin’Andriamanitra, Izay manome malalaka ho an’ny olona rehetra sady tsy manome tsiny.’ ‘Sambatra izay mamaky, sy izay mandre ny tenin’ity faminiana ity, ka mitandrina izay voasoratra ato anatin’ity; fa akaiky ny andro.’ Tokony hambarantsika amin’izao tontolo izao ireo fahamarinana lehibe sy manetriketrika voarakitra ao amin’ny bokin’ny Apokalypsy. Ireo fahamarinana ireo dia tsy maintsy hiditra ao anatin’ny lamina sy ny foto-kevitra ny fiangonan’Andriamanitra mihitsy. Tokony hisy fianarana akaiky kokoa sy mazoto kokoa an’ity boky ity, ary famelabelarana matotra kokoa ny fahamarinana raketiny, dia fahamarinana izay mikasika izay rehetra velona amin’izao andro farany izao. Izay rehetra miomana hihaona amin’ny Tompony dia tokony hanao ity boky ity ho lohahevitra ianarana amim-pahatsoram-po sy amim-bavaka. Izany indrindra no ambaran’ny anarany,—fanambaran’ny zava-nitranga manan-danja indrindra izay hiseho amin’ny andro farany amin’ny tantaran’ity tany ity. Jaona, noho ny fitokiany mahatoky tamin’ny tenin’Andriamanitra sy ny fanambaran’i Kristy, dia natao sesitany tany amin’ny nosin’i Patmo. Kanefa tsy nampisaraka azy tamin’i Kristy ny sesitany. Nitsidika ny mpanompony mahatoky tao amin’ny sesitany ny Tompo, ary nanome azy fampianarana momba izay ho avy amin’izao tontolo izao.

“Ity fampianarana ity no manan-danja indrindra ho antsika; fa isika dia miaina amin’ny andro farany amin’ny tantaran’ity tany ity. Tsy ho ela dia hiditra amin’ny fahatanterahan’ireo toe-javatra izay nasehon’i Kristy tamin’i Jaona fa tsy maintsy hitranga isika. Raha maneho ireo fahamarinana manetriketrika ireo ny iraky ny Tompo, dia tsy maintsy mahatsapa izy fa lohahevitra mahakasika ny mandrakizay no tantaniny, ary tokony hikatsaka ny batisan’ny Fanahy Masina izy, mba hitenenany, tsy ny teniny ihany, fa ny teny omen’Andriamanitra azy.

“Ny bokin’ny Apokalypsy dia tsy maintsy sokafana ho an’ny vahoaka. Maro no efa nampianarina fa boky voaisy tombo-kase izy io, nefa voaisy tombo-kase ho an’izay mandà ny fahamarinana sy ny mazava ihany. Ireo fahamarinana raketiny dia tsy maintsy torina, mba hananan’ny olona fahafahana hiomana ho amin’ireo toe-javatra izay efa antomotra dia antomotra hiseho. Ny Hafatry ny Anjely Fahatelo dia tsy maintsy atolotra ho toy ny hany fanantenana ho famonjena an’izao tontolo izao izay efa ho levona.”

“Eo amintsika izao ny loza amin’ny andro farany, ary amin’ny asantsika dia tsy maintsy mampitandrina ny olona momba ny loza misy azy isika. Aoka tsy havela tsy hokitihina ireo toe-javatra manetriketrika izay nambaran’ny faminaniana fa efa ho tanteraka tsy ho ela. Isika dia irak’Andriamanitra, ary tsy manam-potoana ho very isika. Izay te ho mpiara-miasa amin’i Jesosy Kristy Tompontosika dia haneho fahalianana lalina amin’ireo fahamarinana hita ato amin’ity boky ity. Amin’ny penina sy amin’ny feo no hiezahany hampazava ireo zava-mahagaga izay nidinan’i Kristy avy any an-danitra mba haneho.” Signs of the Times, 4 Jolay 1906.

Maherin’ny zato taona lasa izay, tamin’ny 1906, dia nampahafantarina antsika fa tsy ho ela “hidirantsika ny fahatanterahan’ireo zava-nitranga izay nasehon’i Kristy tamin’i Jaona fa mbola hitranga.” Mbola voaisy tombo-kase ihany ilay hafatra tamin’ny 1906. Zava-dehibe ny mahatakatra fa ny hafatry ny Fanambaran’i Jesosy Kristy dia sokafana amin’ny vahoakan’Andriamanitra fotoana fohy mialoha ny hitrangan’ireo zava-nitranga. Ambara amintsika fa ny bokin’ny Apokalypsy “dia araka indrindra izay ambaran’ny anarany,—fanambarana ny zava-nitranga manan-danja indrindra izay mbola hitranga amin’ny andro farany amin’ny tantaran’ity tany ity.”

Nosokafana izy ireo mba hahafahan’ny vahoakan’Andriamanitra manome ny fampitandremana, mba hananan’ireo izay mandre izany fampitandremana izany “fotoana hiomanana ho amin’ireo zava-mitranga izay efa ho tonga tsy ho ela.” Tsara homarihina fa—satria i Jaona dia misolo tena ny vahoakan’Andriamanitra ao amin’ilay vanim-potoana eo amin’ny tantara izay tsy maintsy hanambarana ny hafatra—dia i Jaona no manondro ireo olana roa izay nahaenjarahana azy. “Noho ny fitokiany mahatoky tamin’ny tenin’Andriamanitra sy ny fanambaran’i Kristy” no “nanaovana sesitany azy ho any amin’ny Nosy Patmo.” Natao sesitany izy satria nanaiky ny Baiboly sy ny Fanahin’ny Faminaniana, izay “fanambaran’i Jesosy.”

Dia niankohoka teo an-tongony aho mba hiankohofako aminy. Fa hoy izy tamiko: Tandremo, aza manao izany; fa mpanompo namanao aho, sady naman’ireo rahalahinao izay manana ny filazan’i Jesosy; Andriamanitra no ivavaho; fa ny filazan’i Jesosy no fanahin’ny faminaniana. Apokalypsy 19:10.

I Jaona dia maneho vahoaka iray amin’ny faran’izao tontolo izao izay mahafantatra ny hafatry ny Fanambaran’i Jesosy Kristy, ary enjehina noho ny fihazonany mafy ny Baiboly sy ny Fanahin’ny Faminaniana.

Ao amin’ireo andininy telo voalohany ao amin’ny toko voalohany dia asongadina ny fizotry ny fampitana hafatra eo amin’Andriamanitra Ray sy ny mpanompony. Ny toko faharoa amby roapolo dia manampy amin’ny fitantarana momba izany fizotry ny fampitana hafatra izany. Ireo andalan-teny roa ireo dia maneho ny fiandohana sy ny fiafaran’ny bokin’ny Apokalypsy, ary miaraka izy ireo no manazava amin’ny antsipiriany ny anjara asan’i Jaona ao amin’ilay fanoharana ara-paminaniana. Tsy izy fotsiny no nanoratra ny tenin’ny Apokalypsy, fa izy koa dia misolo tena ireo izay eo amin’ny faran’izao tontolo izao ka mampita ny hafatra fampitandremana farany.

Jehovah dia nanome ny teny; lehibe ny antokon’izay nitory izany. Salamo 68:11

Jaona dia “nahita” sy “nandre” ireo “zavatra” izay mandrafitra ny hafatra, ary nomena didy mba hanoratra sy handefa ny hafatra ho an’ny fiangonana.

Hoy Izy no Alfa sy Omegà, ny Voalohany sy ny Farany; ary, Izay hitanao dia soraty ao amin’ny boky, ka alefaso ho any amin’ny fiangonana fito izay any Azia; dia ho any Efesosy, sy Smirna, sy Pergamosy, sy Tyatira, sy Sardisy, sy Filadelfia, ary Laodikia. Apokalypsy 1:19.

Izay “reny” sy “hitany” dia nasaina nosoratany sy nalefany ho any amin’ireo fiangonana fito tao Azia Minora; nefa raha tonga tamin’ireo fiangonana tsirairay kosa, dia i Jesosy no nandidy mivantana tamin’i Jaona ny hafatra, satria ny hafatra rehetra ho an’ny fiangonana fito tsirairay dia manomboka amin’izao teny izao: “Ary soraty ho an’ny anjelin’ny fiangonana ao amin’ny ...” I Jesosy no nanonona mivantana ny hafatra tsirairay ho an’ireo fiangonana.

Nandidy tamin’i Jaona i Jesosy, ary nilazan’i Jesosy koa i Jaona hanoratra izay hitany sy reny, ary indray mandeha i Jesosy dia nilaza tamin’i Jaona “tsy” hanoratra izay efa reny.

Ary niantso tamin’ny feo mahery izy, tahaka ny fieron’ny liona; ary rehefa niantso izy, dia niteny tamin’ny feony ny kotrokorana fito. Ary rehefa niteny tamin’ny feony ny kotrokorana fito, dia efa saiky hanoratra aho; nefa nahare feo avy tany an-danitra nanao tamiko hoe: Asio tombo-kase izay zavatra nolazain’ny kotrokorana fito, ary aza soratana. Apokalypsy 10:3, 4.

I Jaona dia nasaina nanisy tombo-kase ny zavatra nambaran’ireo kotroka fito, ary tamin’ny nanaovany izany dia nofatorany tamin’ny tombo-kase ny hafatry ny kotroka fito, tahaka an’i Daniela izay nodidiana hanisy tombo-kase ny bokiny mandra-pahatongan’ny andro farany.

Fa ianao, ry Daniela, akombòny ny teny, ary tombohy ny boky mandra-pihavin’ny andro farany; maro no hivezivezy etsy sy eroa, ary hitombo ny fahalalana.... Ary hoy Izy: Mandehana amin’ny alehanao, ry Daniela; fa voahidy sy voaisy tombo-kase ny teny mandra-pihavin’ny andro farany. Daniela 12:4, 9.

“Rehefa efa nilaza ny feony ireo kotrokorana fito ireo, dia tonga tamin’i Jaona ny didy tahaka ilay nomena an’i Daniela momba ilay boky kely hoe: ‘Asio tombo-kase ireo zavatra izay nambaran’ny kotrokorana fito.’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Ny zavatra amantarintsika dia izao: samy misy hafatra voafaritra mazava na amin’ny faran’ny bokin’ny Apokalypsy na amin’ny fiandohany. Voafaritra koa ny fizotry ny fampitana izany hafatra izany. Resahina manokana ny anjara asan’i Jaona eo amin’ny fampitana ilay hafatra. Indraindray izy dia nanoratra fotsiny izay hitany sy reny. Indraindray kosa dia nobaikoina taminy izay hosoratany, ary indray mandeha aza dia nolazaina taminy mba tsy hanoratra izay efa reny. Ny hafatry ny Fanambaran’i Jesosy Kristy dia omen’ny Ray, ho an’i Jesosy, ho an’i Gabriela, ary avy eo ho an’i Jaona mpaminany, izay nomena ny andraikitra hanoratra ilay hafatra sy handefa izany ho any amin’ny fiangonana.

Soraty izay zavatra efa hitanao sy izay zavatra misy ankehitriny ary izay zavatra mbola ho avy any aoriana. Apokalypsy 1:19.

Mety ho azo vakina io andininy io nefa tsy fantatra ilay foto-pitsipika ara-paminaniana voatondro ao anatin'ilay didy nomena an'i Jaona mba hanoratra. Ny fanoratana ireo "zavatra" hita sy re dia ny firaketana ny tantara ankehitriny, satria tamin'ny andron'i Jaona dia efa nisy ireo "zavatra" ireo. Ny firaketana ny tantara ankehitriny, ary amin'izany ihany koa no anoratana miaraka ireo zavatra izay mbola ho avy amin'ny andro ho avy, no fitsipika ara-paminaniana fototra ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy. Jaona dia nampiasaina mba hanamafisana sy hanehoana mazava indrindra izany foto-pitsipika izany sy ny maha-zava-dehibe azy; fa raha ny marina dia nolazaina izy mba hanoratra "ny zavatra izay misy ankehitriny, ary" amin'ny fanaovanao izany dia hanoratra koa ianao "ny zavatra izay mbola ho avy rahatrizay," satria miverimberina ny tantara. Io teknika ara-paminaniana io no sonian'i Jesosy, fa ny sonia dia anarana, ary ny anarany ao amin'ny toko voalohan'ny Apokalypsy dia ny Alfa sy Omega. Izy no mampahafantatra ny farany amin'ny fiandohana.

Vao manomboka ny fandalinana ny "Apokalypsin'i Jesosy Kristy" isika ankehitriny, ary ny andininy telo voalohany amin'ny toko voalohany no dinihintsika amin'izao fotoana izao. Ny hafatra fampitandremana farany, mitondra ny lohateny hoe "Apokalypsin'i Jesosy Kristy", dia ampitaina avy amin'ny Ray any an-danitra ho amin'i Jesosy, avy eo ho amin'i Gabriela, avy eo ho amin'i Jaona, izay mandrakitra izany ao amin'ny boky iray hafa any amin'ny fiangonana. Satria ny hafatra dia voatonona mivantana tokoa hoe "Apokalypsin'i Jesosy Kristy", dia zava-dehibe ny manamarika fa, amin'ireo singa rehetra izay efa nosoratana ho an'ny olona tamin'ny alalan'ny Teny ara-tsindrimandry izay manambara an'i Kristy, ilay toetra iray maneho izay maha-Izy Azy sy izay toetrany amin'i Jesosy dia aseho amin'ny asa ataon'i Jaona eo am-pandraketana ny hafatra. Raha nanoratra ny zavatra tamin'izany andro izany izy, dia nanoratra koa ny zavatra izay mbola ho avy.

Ny fahamarinan'ny fiverimberenana ny tantara dia aseho rehefa manoratra fampitandremana ho an'ny androny sy ny vanim-potoanany i Jaona, izay sady fampitandremana ho an'ny fotoana ho avy koa. Rehefa nanoratra ho an'ireo fiangonana fito i Jaona tany am-piandohan'ny fiangonana kristiana, dia nanoratra fampitandremana ho an'ny fiangonana kristiana amin'ny faran'izao tontolo izao koa izy. Io toetra mampiavaka ny toetran'i Kristy io dia aseho rehefa antsoina hoe Alfa sy Omega i Kristy, na ny fiandohana sy ny fiasarana, na ny voalohany sy ny farany. Raha ny marina, ny Baiboly dia manondro io toetra mampiavaka ny toetran'i Kristy io ho izay manaporofa fa Izy irery ihany no Andriamanitra.

Ao amin'ny toko voalohany amin'ny Apokalypsy dia hitantsika Jesosy mampahafantatra ny Tenany ho Alfa sy Omega.

Tamin'ny Fanahy aho tamin'ny andron'ny Tompo, ary nahare feo mahery teo ivohoko, tahaka ny an'ny trompetra, nanao hoe: Izaho no Alfa sy Omega, ny voalohany sy ny farany; ary, Izay hitanao dia soraty ao amin'ny boky ka alefaso ho any amin'ny fiangonana fito izay any Azia: any Efesosy, sy any Smyrna, sy any Pergamosy, sy any Tyatira, sy any Sardisy, sy any Filadelfia, ary any Laodikia.

Dia nitodika aho mba hahita ilay feo izay niteny tamiko. Ary nony nitodika aho, dia nahita fanaovan-jiro volamena fito; ary teo afovoan'ny fanaovan-jiro fito dia nisy anankiray tahaka

ny Zanak'olona, niakanjo akanjo lava midina hatrany an-tongotra, ary nisikina fehikibo volamena teo amin'ny tratrany. Ny lohany sy ny volony dia fotsy tahaka ny volon'ondry, fotsy tahaka ny oram-panala; ary ny masonry dia tahaka ny lelafo mirehitra; ary ny tongony dia tahaka ny varahina mampirapiratra, toy ny hoe nodorana tao amin'ny lafaoro; ary ny feony dia tahaka ny fikotroky ny rano be. Ary teny an-tànany ankavanana no nisy kintana fito; ary nivoaka avy tamin'ny vavany ny sabatra maranitra roa lela; ary ny tarehiny dia tahaka ny masoandro mampirapiratra amin'ny heriny.

Ary non hitako Izy, dia lavo teo an-tongony aho tahaka ny maty. Ary napetrany tamiko ny tanany ankavanana ka hoy Izy tamiko: Aza matahotra; Izaho no voalohany sy farany. Apokalypsy 1:10–17.

Maro ny fahamarinana ao anatin'ireo andininy ireo, kanefa eto dia izao ihany no tiako asongadina: rehefa ren'i Jaona ny feon'i Kristy tahaka ny trompetra ka nitodika izy mba hahita Izay niteny taminy, dia i Jesosy Kristy no hitany ho Mpisoronabe any an-danitra, tao amin'ny fitoerana masina ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra. Avy eo i Jesosy dia nanambara ny Tenany ho Alfa sy Omega ary ho voalohany sy farany. Tao amin'ny hafatra sy ny fampitana azy ao amin'ireo andininy telo voalohany dia nahita tsipika iray momba ny fahamarinana isika izay nifanaraka tamin'ilay tsipika momba ny fahamarinana any amin'ny faran'ny Apokalypsy. Amin'ny maha-Alfa sy Omega Azy, i Jesosy dia maneho ny farany amin'ny fiandohana, ary ny farany amin'ny voalohany. Ao amin'ny faran'ny bokin'ny Apokalypsy, tahaka ny any am-piandohana, dia mbola manambara ny Tenany indray ho Alfa sy Omega Izy.

Ary hoy Izy tamiko hoe: Mahatoky sy marina ireo teny ireo; ary ny Tompo Andriamanitra, Izay nanome ny Fanahy ho an'ny mpaminany masina, no naniraka ny anjeliny hampiseho amin'ny mpanompony ny zavatra izay tsy maintsy ho tanteraka tsy ho ela. Indro, avy faingana Aho; sambatra izay mitandrana ny tenin'ny faminaniana amin'ity boky ity.

Ary izaho Jaona no nahita izany zavatra izany sy nandre izany. Ary rehefa nandre sy nahita aho, dia niankohoka hivavaka teo anoloan'ny tongotry ny anjely izay nampiseho ahy izany zavatra izany. Dia hoy izy tamiko: Tandremo, aza manao izany; fa mpiara-manompo aminao aho sy ny rahalahinao, dia ny mpaminany, ary izay mitandrana ny tenin'ity boky ity: Andriamanitra no ivavaho.

Ary hoy izy tamiko hoe: Aza asiana tombo-kase ny teny faminaniana amin'ity boky ity; fa efa akaiky ny andro.

Izay manao ny tsy marina, aoka mbola hanao ny tsy marina ihany; ary izay maloto, aoka mbola ho maloto ihany; ary izay marina, aoka mbola hanao ny marina ihany; ary izay masina, aoka mbola ho masina ihany.

Ary, indro, avy faingana Aho; ary eo amiko ny valisoako, mba hamaliako ny olona rehetra araka ny asany. Izaho no Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiafarana, ny voalohany sy ny farany. Apokalypsy 22:7–13.

Ny bokin'ny Apokalypsy dia milaza amim-pitandremana fa, rehefa manoratra ny hafatra i Jaona, dia miorina amin'ny foto-kevitra ny fiandohana izay maneho mialoha ny fiafarana izany hafatra

izany. Io hafatra io no fahamarinana voalohany aseho ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy, ary io fahamarinana io ihany koa no farany ambara ao amin'ny boky. Ary ao amin'ny fanambarana eo am-piandohana sy eo am-pamaranana ny bokin'ny Apokalypsy, Jesosy dia manambara ny Tenany ho Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiasarana, ary ho ny voalohany sy ny farany.

Ny andininy telo voalohany ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy dia manondro ny hafatra fampitandremana farany ho an'ny taranak'olombelona. Izany no fampitandremana mialoha ny loza fito farany sy ny Fiavian'i Kristy Fanindroany. Ny hafatry ny Fanambaran'i Jesosy Kristy dia “nalefa ka nohamarinina tamin'ny famantarana” “tamin'ny alalan'ny anjeliny.”

Io hafatra fampitandremana io ihany dia fantarina koa ao amin'ny andalan-teny farany ao amin'ny Apokalypsy, ary aseho koa ho ilay anjely fahatelo ao amin'ny Apokalypsy toka faha-efatra ambin'ny folo.

Ary ny anjely fahatelo nanaraka azy ireo ka niteny tamin'ny feo mahery hoe: Raha misy olona miankohoka eo anatrehan'ny bibidia sy ny sariny ka mandray ny mariny eo amin'ny handriny, na eo amin'ny tanany, dia izy koa no hisotro ny divain'ny fahatezeran'Andriamanitra, izay voaidina tsy misy fangarony ao anatin'ny kapoakan'ny fahavinirany; ary hampijalina amin'ny afo sy solifara izy eo anatrehan'ny anjely masina sy eo anatrehan'ny Zanak'ondry; ary ny setroky ny fijaliany dia miakatra mandrakizay doria; ary tsy manam-piatoana na andro na alina izay miankohoka eo anatrehan'ny bibidia sy ny sariny, na izay mandray ny mariky ny anarany. Apokalypsy 14:9–11.

Ny hafatra fampitandremana farany dia ilay hafatra aseho amin'ny maha-anjely fahatelo azy. Izy no fampitandremana farany, satria izy no manondro mivantana ny fizahan-toetra farany ho an'ny olombelona. Misy anjely iray hafa koa manaraka sy miara-mitambatra amin'ny anjely fahatelo, ary io anjely io koa dia hafatra fampitandremana farany.

Ary rehefa afaka izany zavatra izany, dia nahita anjely iray hafa nidina avy tany an-danitra aho, nanana fahefana lehibe; ary nohazavain'ny voninahiny ny tany. Ary niantso mafy tamin'ny feo mahery izy ka nanao hoe: Rava! rava Babylona lehibe, ka tonga fonenan'ny devoly sy fitoeran'ny fanahy maloto rehetra ary tranom-borona ho an'ny vorona rehetra tsy madio sy maharikoriko. Fa ny firenena rehetra efa nisotro ny divain'ny fahatezeran'ny fijangajangany; ary ny mpanjakan'ny tany efa nijangajanga taminy; ary ny mpandranto amin'ny tany efa nanan-karena tamin'ny habetsahan'ny zava-manitra mahafinaritra avy aminy.

Ary reko ny feo hafa avy tany an-danitra nanao hoe: Mivoaha aminy, ry oloko, mba tsy hiray ota aminy ianareo, ary mba tsy handray ny lozany. Fa ny fahotany efa tafakatra hatrany an-danitra, ary Andriamanitra nahatsiaro ny helony. Apokalypsy 18:1–5.

Ny hafatra izay Fanambaran'i Jesosy Kristy dia aseho ao amin'ny toka voalohany, ny toka faha-efatra ambin'ny folo, ny toka faha-valo ambin'ny folo ary ny toka faha-roa amby roa-polo. Ity hafatra ity dia asehon'ny anjely iray izay fantatra, ao amin'ny filazana voalohany sy farany ao amin'ny Apokalypsy, ho ilay anjely Gabriela; ary avy eo, ao amin'ny toka faha-efatra ambin'ny folo sy faha-valo ambin'ny folo, ilay hafatra dia aseho an'ohatra amin'ny alalan'ny anjely iray manidina eny amin'ny lanitra na midina avy any an-danitra.

Ilay anjely izay midina avy any an-danitra ao amin'ny toko fahavalo ambin'ny folo dia efa nanehina mialoha ao amin'ny toko faha-folo, raha misy anjely midina ka mametraka ny tongony iray eo amin'ny tany ary ny iray eo amin'ny ranomasina. Manana boky iray io anjely io, izay nasaina nohanin'i Jaona, ka mamy eo am-bavany nefa mangidy ao an-kibony. Ny boky nohanin'i Jaona dia hafatra, ary ny hafatra asehon'ily boky kely dia tandindon'ny hafatry ny anjelin'ny Apokalypsy fahavalo ambin'ny folo; koa izany koa dia fanehoana ny hafatra fampitandremana farany.

Lazaina amintsika fa ny hafatr'Andriamanitra dia nalefa sy nohamarinin'ny anjely iray; ary rehefa dinihintsika akaiky ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy ny amin'ily hafatra fampitandremana farany izay aseho an-tsary ao, dia hitantsika fa impito no anjely iray no manambara io hafatra fampitandremana farany io. Tamin'ny fisehoana voalohany sy farany dia ilay anjely Gabriela izany. Ary ao amin'ny Apokalypsy toko faha-folo dia misy anjely iray midina, mitondra boky kely eny an-tàny. Ao amin'ny Apokalypsy toko faha-efatra ambin'ny folo kosa dia misy anjely telo hafa indray, samy misolo tena ilay hafatra fampitandremana farany avokoa. Ary ao amin'ny Apokalypsy toko faha-valo ambin'ny folo dia misy anjely iray hafa koa misolo tena io hafatra fampitandremana farany io ihany. Hafatra fampitandremana farany fito no asehon'ny anjely. Ilay voalohany sy ilay farany dia ny anjely Gabriela, ary ireo anjely dimy eo anelanelan'ny voalohany sy ny farany dia anjely ara-panoharana.

Mazava ho azy fa ny tsirairay amin'ireo fiangonana fito dia samy manana anjely koa, nefa izy ireo dia mitondra hafatra ho an'ireo fiangonana; fa ny hafatra fampitandremana farany izay noresahintsika kosa dia hafatra izay ahitana izao tontolo izao manontolo ho mpihaino azy.

Ny tsipika fito ara-paminaniana tsirairay avy, izay maneho ny hafatra fampitandremana farany, dia tokony hodinihina akaiky sy hampifanarahana samy izy; kanefa amin'izao dingana izao dia tiako fotsiny ny mamaritra fitsipika fototra iray momba ny Alfa sy Omega. Ny fotoana voalohany anononana lohahevitra iray ao amin'ny Tenin'Andriamanitra no fanovàna lehibe indrindra. Ny fotoana voalohany anononana ny “voa” ao amin'ny Baiboly dia ao amin'ny Genesisy 1:11, izay ilazana antsika fa ny voa dia hamoa “araka ny karazany avy.” Ny fanononana voalohany ny voa dia manasongadina fa manana ny ADN ilaina izy mba hiterahany ny tenany indray. Nambaran'i Jesosy fa ny Tenin'Andriamanitra dia voa.

Tamin'izany andro izany Jesosy dia nivoaka avy tao an-trano ka nipetraka teo amoron-dranomasina. Ary vahoaka betsaka no nivory teo aminy, ka dia niditra an-tsambokely Izy ka nipetraka; ary ny vahoaka rehetra nitsangana teo amoron-tsiraka. Ary zavatra maro no nolazainy taminy tamin'ny fanoharana hoe,

Indro, nisy mpamafy iray nivoaka hamafy; ary raha namafy izy, ny voa sasany dia latsaka teny amoron-dalana, ka tonga ny voro-manidina dia nitelina azy. Ny sasany kosa latsaka tamin'ny tany be vato, izay tsy nanana tany betsaka; dia naniry niaraka tamin'izay izy, satria tsy lalina ny tany. Fa nony nipoaka ny masoandro, dia maty antambo; ary noho izy tsy nanam-paka, dia nalazo. Ary ny sasany latsaka tamin'ny tsilo; dia naniry ny tsilo ka nangeja azy. Fa ny sasany kosa latsaka tamin'ny tany tsara, dia namoa: ny sasany zato heny, ny sasany enim-polo heny, ary ny sasany telopolo heny. Izy manan-tsafina ho enti-mihaino, aoka izy hihaino.

Dia nanatona Azy ny mpianatra ka nanao taminy hoe: Nahoana no itenenanao aminy amin'ny fanoharana?

Ary namaly ka nanao taminy hoe: Satria nomena anareo ny hahalala ny zava-miafina ny amin'ny fanjakan'ny lanitra, fa aminy kosa tsy nomena izany. Fa na iza na iza no manana dia homena azy, ka hanam-be izy; fa izay tsy manana kosa, na dia izay ananany aza dia hesorina aminy. Koa izany no itenenako aminy amin'ny fanoharana: satria mahita izy, nefa tsy mahita; ary mandre izy, nefa tsy mihaino, sady tsy mahafantatra. Ary tanteraka aminy ny faminanian'Isaia izay manao hoe: Amin'ny fandrenesana no handrenesanareo, nefa tsy ho azonareo; ary amin'ny fahitana no hahitanareo, nefa tsy ho hitanareo akory. Fa tonga mafy ny fon'ity firenena ity, ary ny sofiny efa donto amin'ny fandrenesana, ary ny masony efa nakimpiny; fandrao hahita amin'ny masony izy, sy handre amin'ny sofiny, ary hahafantatra amin'ny fony, ka hibe-baka, dia hositrantika izy.

Fa sambatra ny masonareo, fa mahita izy; ary ny sofinareo, fa mandre izy. Fa lazaiko aminareo marina tokoa fa mpaminany maro sy olo-marina maro no naniry hahita izay zavatra hitanareo, nefa tsy nahita; ary handre izay zavatra renareo, nefa tsy nandre.

Koa henoy ianareo araka izany ny fanoharana ny amin'ilay mpamafy.

Rehefa misy olona mandre ny tenin'ny fanjakana ka tsy mahatakatra izany, dia avy ilay ratsy ka manaisotra izay nafafy tao am-pony. Izy no ilay nandray ny voa teny amoron-dalana.

Fa izay nandray ny voa teny amin'ny tany vato, dia izy no mandre ny teny ka mandray azy miaraka amin'ny fifaliana avy hatrany; nefa tsy manam-paka ao anatiny izy, fa maharitra vetivety ihany; fa rehefa misy fahoriana na fanenjehana noho ny teny, dia tafintohina miaraka amin'izay izy.

Ary izay nandray ny voa teny amin'ny tsilo dia izay mandre ny teny; ary ny fiahian'izao tontolo izao sy ny fitaky ny harena no manempotra ny teny, ka dia tonga tsy mamoa izy.

Fa izay nandray ny voa tamin'ny tany tsara dia izay mandre ny teny ka mahafantatra izany; izy koa no mamoa, ka ny sasany mamoa zato heny, ny sasany enim-polo heny, ary ny sasany telopolo heny. Matio 13:1–23.

Ny voa iray, izay Tenin'Andriamanitra, dia manana ny ADN rehetra ilaina mba hamokarana zavamaniry iray feno tanteraka. Ny filazana voalohany lohahevitra iray ao amin'ny Tenin'Andriamanitra dia ahitana ny singa rehetra momba izany lohahevitra izany izay misy. Ity zava-misy ity dia fantatra amin'ny hoe “ny fitsipiky ny filazana voalohany.” Arakaraka ny handinihana akaiky kokoa ity fitsipika ity no vao mainka hahazoana antoka ny amin'ny fahamarinan'izany.

Alohan'ny hanohizantsika ny fanazavantsika momba ny Alfa sy Omega ary ny famaritana ny Tenin'Andriamanitra ho voa, dia tsara hodinihina, avy amin'ilay andalan-teny vao notanisaintsika ao amin'i Matio, ny hevitra sasany manan-danja amin'ny fandinihantsika ny bokin'ny Apokalypsy. Ny mpaminany rehetra dia miresaka ny amin'ny faran'izao tontolo izao.

“Ny tsirairay tamin’ireo mpaminany fahiny dia tsy dia niteny loatra ho an’ny androny manokana fa kokoa ho an’ny androntsika, ka ny faminaniana dia mbola manan-kery ho antsika. ‘Ary izany zavatra rehetra izany dia nanjo azy ho fanoharana; ary voasoratra izy ireny ho fananarana antsika, izay tratin’ny faran’izao tontolo izao.’ 1 Korintiana 10:11. ‘Tsy ho an’ny tenany, fa ho antsika no nanompoany tamin’ny amin’ireo zavatra izay efa notorina taminareo ankehitriny tamin’ny alalan’ireo izay nitory ny filazantsara taminareo tamin’ny Fanahy Masina nirahina nidina avy any an-danitra; dia zavatra irian’ny anjely hozahana mihitsy izany.’ 1 Petera 1:12....”

“Ny Baiboly dia nanangona sy namatotra niaraka ny harenany ho an’ity taranaka farany ity. Ireo zava-nitranga lehibe rehetra sy ireo raharaha manetriketrika teo amin’ny tantaran’ny Testamenta Taloha dia efa niverina, ary mbola miverina, ao amin’ny fiangonana amin’izao andro farany izao.” Selected Messages, boky 3, 338, 339.

Ity andalan-teny ity dia manome vavolombelona telo—(Paoly, Petera ary Ellen White)—mijoro vavolombelona amin’ny zava-misy fa ny mpaminany rehetra dia miresaka ny amin’ny faran’izao tontolo izao, dia ilay fotoana indrindra anesorana ny tombo-kase amin’ny zava-miafina ao amin’ny bokin’ny Apokalypsy. Koa ao amin’ny Matio toko fahatelo ambin’ny folo, raha hoy Jesosy hoe: “sambatra ny masonareo, fa mahita izy; ary ny sofinareo, fa mandre izy. Fa lazaiko aminareo marina tokoa: mpaminany sy olo-marina maro no naniry hahita izay hitanareo, nefa tsy nahita; ary handre izay renareo, nefa tsy nandre,” dia ilay fitahiana voamarika ao amin’ny andininy telo voalohany amin’ny Apokalypsy toko voalohany ihany no nambarany.

Sambatra izay mamaky, ary izay mandre ny tenin’ity faminaniana ity ka mitandrina izay voasoratra ao anatiny; fa efa antomotra ny andro. Apokalypsy 1:3.

I Jesosy dia nanolotra ny fanoharana ny amin’ily Mpamafy, ary avy eo dia notarihina ireo mpianatra hifandray Aminy momba izany fanoharana izany. Kanefa talohan’ny nampidirana azy ireo ho amin’ny fifampikasohana amin’i Jesosy, dia nambarany taminy, ary indrindra indrindra ho antsika, hoe: “Izay manan-tsofina ho enti-mihaino, aoka izy hihaino.”

I Jesosy dia manolotra ny fanoharana ary mamarana izany amin’ny fampitandremana ho an’izay hihaino. Avy eo ny mpianatra dia tarihina ho amin’ily dinika izay anatrehan’i Jesosy hevitra lehibe telo farafahakeliny. Asongadiny ny fisian’ny fanavahana eo amin’ny sokajin’ny mpihaino roa, ary amin’ny fanaovany izany dia manondro andininy iray ao amin’ny bokin’i Isaia Izy mba hanome vavolombelona faharoa momba ny sokajin’ny mpihaino roa (fa tsarovy fa izany rehetra izany dia napetraka ao anatin’ny tontolon-kevitra ny amin’ireo izay hihaino). Ny hevitra fahatelo apetrany, ankoatra ireo sokajin’ny mpihaino roa sy ny bokin’i Isaia ho vavolombelona faharoa, dia ny zava-misy fa voa ny Tenin’Andriamanitra. Koa ny zava-misy fa voa ny Tenin’Andriamanitra dia anisan’izay tokony hohenoan’ireo izay mandre ny Fanambaran’i Jesosy Kristy ao amin’ny Apokalypsy toko voalohany. Misy mpihaino roa ao amin’ireo andininy telo voalohany, tahaka ny misy sokajin’ny mpihaino roa ao amin’ny Matio fahatelo ambin’ny folo. Ny Matio fahatelo ambin’ny folo dia manampy fahazavan-tsaina fotsiny momba ireo fomba samihafa andraisin’ireo izay mandà tsy hihaino ny safidy tsy hihaino. Ary ny vavolombelon’i Isaia dia manampy bebe kokoa aza amin’ily hafatra izay tokony hohenoantsika.

Tamin'ny taona nahafatesan'i Ozia mpanjaka no nahitako ihany koa ny Tompo nipetraka teo ambonin'ny seza fiandrianana, avo sady asandratra; ary ny morontongotr'akanjony nameno ny tempoly. Teo amboniny nisy serafima nitsangana; samy nanana elatra enina avy izy rehetra; ny roa nanaronany ny tavany, ny roa nanaronany ny tongony, ary ny roa nanidinany. Ary niantso ny anankiray tamin'ny anankiray ka nanao hoe: Masina, masina, masina, Jehovah Tompon'ny maro; heniky ny voninahiny ny tany rehetra. Ary nihorohoro ny fanambanin'ny varavarana noho ny feon'ilay niantso, sady feno setroka ny trano.

Dia hoy aho: Lozako! fa ringana aho; satria lehilahy maloto molotra aho, ary mitoetra eo afovoan'ny firenena maloto molotra; fa ny masoko efa nahita ny Mpanjaka, dia Jehovah Tompon'ny maro.

Ary ny anankiray tamin'ny serafima dia nanidina nankatỳ amiko, nitondra vain'afo velona teny an-tànany, izay nalainy tamin'ny famolaina avy teo ambonin'ny alitara; dia napetrany teo amin'ny vavako izany ka hoy izy: Indro, efa mikasika ny molotrao izao; ka voaisotra ny helokao, ary voadio ny fahotanao.

Ary reko koa ny feon'ny Tompo nanao hoe: Iza no hirahiko, ary iza no handeha ho antsika? Dia hoy izaho: Inty aho; iraho aho.

Ary hoy Izy nanao hoe: Mandehana, ka lazao amin'ity firenena ity hoe: Mihainoa tokoa hianareo, nefa aza mahafantatra; ary mijere tokoa hianareo, nefa aza mahatsinjo. Ataovy matavy ny fon'ity firenena ity, ary ataovy mavesatra ny sofiny, ka tampeno ny masonry; fandrao mahita amin'ny masonry izy, sy mandre amin'ny sofiny, ary mahafantatra amin'ny fony, ka hiova fo, dia ho sitrana.

Dia hoy izaho hoe: Tompo ô, mandra-pahoviana? Ary Izy namaly hoe: Mandra-pahafoana ny tanàna ka tsy hisy mponina, ary ny trano ka tsy hisy olona, ary ny tany ho lao indrindra; ary ny Tompo hampanalavitra ny olona, ka hisy fahafoizana lehibe eo afovoan'ny tany. Kanefa mbola hisy ampahafolony ao aminy, ary hiverina izany, nefa holevonina; tahaka ny hazo teil sy tahaka ny hazo ôka, izay mbola misy ny votoatiny ao aminy, raha mihintsana ny raviny; dia toy izany no hahatonga ny taranaka masina ho votoatiny. Isaia 6:1-13.

Mazava ho azy fa mahagaga tokoa ity andalan-teny avy ao amin'i Isaia ity amin'ny halalin'ny lohahevitra ara-paminaniana resahiny. Maro amin'ireo lohahevitra ireo no efa nodinihina imbetsaka tao amin'ny Tabilao-n'i Habakoka, koa hamintina fotsiny ireo hevitra avy amin'ilay andalan-teny izay manohana ny fandinihantsika ny amin'ny filazan'i Jesosy fa voa ny teniny isika.

Voaporofo fa efa naorina fa Isaia, ao amin'io andalan-teny io, dia maneho mpaminany iray, ary noho izany dia ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany. Fa mbola zava-dehibe kokoa ho amin'ny hevitsika, Isaia dia maneho vahoaka iray izay niaina tao anatin'ny fahotana, sady mbola niasa tao anatin'ny fiangonan'Andriamanitra. Mandra-pahazoan'i Isaia ny fanambarana ny voninahitr'Andriamanitra, dia tsy nahalala ny fahotanany manokana izy. Laodikiana izy, jamba izy.

«I Isaia dia nananatra ny fahotan'ny hafa; nefa ankehitriny izy mahita ny tenany ho tratran'ilay fanamelohana izay efa nambarany tamin'izy ireo. Efa afa-po tamin'ny fombafomba

mangatsiaka sy tsy misy aina izy teo amin'ny fanompoany an'Andriamanitra. Tsy nahalala izany izy mandra-panomezana azy ny fahitana ny Tompo. Endrey ny fahakelin'ny fahendreny sy ny talentany ankehitriny raha nijery ny fahamasinana sy ny fiandrianan'ny fitoerana masina izy. Endrey ny tsy fahamendrehany! endrey ny tsy fahafahany ho amin'ny fanompoana masina! Ny fahitany ny tenany dia azo ambara amin'ny tenin'ny apostoly Paoly hoe: “Indrisy, olo-mahantra aho! iza no hanafaka ahy amin'ity tenan'ny fahafatesana ity?”»

“Nefa nahazo fanamaivanana i Isaia tao anatin'ny fahoriany. ‘Dia nanidina nankeo amiko ny anankiray tamin'ny serafima, nitondra vainafo velona teny an-tanany, izay nalainy tamin'ny tongo-pamihina teo amin'ny alitara; ary napetrany tamin'ny vavako izany ka hoy izy: Indro, efa nikasika ny molotrao izao; dia afaka ny helokao, ary voadio ny fahotanao.’ Isaia 6:6, 7.

“Ny fahitana nomena an'i Isaia dia maneho ny toe-piainan'ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany. Omena tombontsoa izy ireo hahita amin'ny finoana ny asa izay mandroso ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra. ‘Ary novohana tany an-danitra ny tempolin'Andriamanitra, ka hita tao amin'ny tempoliny ny fiaran'ny fanekeny.’ Raha mijery amin'ny finoana ao amin'ny efitra masina indrindra izy ireo, ka mahita ny asan'i Kristy ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra, dia tsapany fa vahoaka maloto molotra izy,—vahoaka izay matetika niteny zava-poana tamin'ny molony, ary ny talenta ananany dia tsy nohamasinina na nampiasaina ho voninahitr'Andriamanitra. Marina tokoa raha kivy izy ireo rehefa ampitahainy ny fahalemena sy ny tsy fahamendrehany amin'ny fahadiovana sy ny hatsaran-toetra mahate-ho tia amin'ny toetra be voninahitr'i Kristy. Kanefa raha izy ireo, tahaka an'i Isaia, ka handray ny fahatsapana izay kasain'ny Tompo hapetraka ao am-po, raha hanetry ny fanahiny eo anatrehan'Andriamanitra izy, dia misy fanantenana ho azy. Ny avana fampanantenana dia eo ambonin'ny seza fiandrianana, ary ny asa natao ho an'i Isaia dia hotanterahina ao aminy. Hamaly ny fangatahana avy amin'ny fo torotoro Andriamanitra.”

“Ny tanjon'ity asa lehibe sy manetriketrika ataon'Andriamanitra ity dia ny hanangona ny amboara ho ao amin'ny trano fitahirizam-bokatra any an-danitra; fa ny tany dia ho feno ny voninahitr'i Jehovah. Koa aoka tsy hisy ho kivy raha mahita ny faharatsiana manjaka sy mandre ny teny avoakan'ny molotra maloto. Rehefa mandamina ny tenany hiady amin'ny olon'Andriamanitra ny herin'ny maizina; rehefa hanangona ny tafiny Satana ho amin'ilay fifanandrinana lehibe farany, ary toa lehibe sy saiky mandresy lahatra ny heriny, [amin'izay] ny fahitana mazava ny voninahitr'Andriamanitra, ny seza fiandrianana avo sady asandratra, voakobana amin'ny avana fanekena, dia hanome fampiononana, toky, ary fiadanana.” Review and Herald, 22 Desambra 1896.

Ang panana-awon “nagrepresentar sa kahimtang sa katawohan sa Dios sa katapusang mga adlaw.” Ang katawohan sa Dios sa katapusang mga adlaw mao ang mga Laodiceanhon.

Ary soraty ho amin'ny anjelin'ny fiangonan'ny Laodikeana izao zavatra izao: Izao no lazain'ny Amena, Ilay Vavolombelona mahatoky sy marina, ny fiandohan'ny famoronana nataon'Andriamanitra; Fantatro ny asanao, fa tsy mangatsiaka ianao, ary tsy mafana: aleoko ho mangatsiaka na ho mafana ianao. Koa satria matimaty ianao, ka tsy mangatsiaka ary tsy mafana, dia haloako hivoaka avy amin'ny vavako ianao. Satria hoy ianao: Manan-karena aho, ary nitombo fananana, ka tsy mila na inona na inona; nefa tsy fantatrao fa ianao no

fadiranovana sy mahanena sy mahantra sy jamba ary mitanjaka; dia manoro hevitra anao Aho hividy amiko volamena voazaha toetra tamin'ny afo, mba hanan-karena anao; ary fitafiana fotsy, mba hotafianao, ka tsy hiseho ny fahamenaran'ny fitanjahanao; ary hosory fanafody maso ny masonao, mba hahitanao.

Izay rehetra tiako no ananarako sy faizako; koa mazotoa ianao, ary mibebaha. Indro, mitsangana eo am-baravarana Aho ka mandondona; raha misy mandre ny feoko ka mamoha ny varavarana, dia hiditra ao aminy Aho ka hira-mihinana aminy, ary izy amiko. Izay maharesy no homeko hipetraka amiko eo ambonin'ny seza fiandrianako, tahaka ny nandreseko kosa ka nipetraha miaraka amin'ny Raiko eo ambonin'ny seza fiandrianany.

Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana. Apokalypsy 3:14-22.

Ny hafatra ho an'ny fiangonan'ny Laodikia dia fanamelohana mampangovitra, ary mihatra amin'ny vahoakan'Andriamanitra amin'izao andro ankehitriny izao.

“Ary soraty ho an'ilay anjelin'ny fiangonan'ny Laodikiana hoe: Izao no lazain'ny Amena, dia ilay Vavolombelona mahatoky sy marina, ny fiandohan'ny zavaboarin'Andriamanitra: Fantatro ny asanao, fa tsy mangatsiaka ianao ary tsy mafana; enga anie ka mba mangatsiaka ianao na mafana. Koa satria matimaty ianao, ka tsy mangatsiaka ary tsy mafana, dia haloako hiala amin'ny vavako ianao. Fa hoy ianao: Manan-karena aho, sady nitombo fananana, ka tsy manan-java-mahory ahy; nefa tsy fantatrao fa ianao no ory, sy mampahonena, ary mahantra, sy jamba, ary mitanjaka.”

“Ny Tompo eto dia mampiseho amintsika fa ny hafatra izay tokony hoentin'ireo mpanompo izay nantsoiny mba hampitandrina ny vahoaka, ho any amin'ny vahoakany, dia tsy hafatry ny fiadanana sy ny filaminana. Tsy hafatra ara-kevitra fotsiny izany, fa azo ampiharina amin'ny lafiny rehetra. Ny vahoakan'Andriamanitra dia aseho ao amin'ny hafatra ho an'ny Laodikia ho eo amin'ny toetry ny filaminana ara-nofo. Miadana izy, sady mino ny tenany ho ao amin'ny toe-panahy ambony eo amin'ny zava-bita ara-panahy. ‘Satria hoy ianao: Manan-karena aho, ary nitombo fananana, ka tsy misy zavatra ilaiko; nefa tsy fantatrao fa ianao no fadiranovana sy mahantra sy jamba ary mitanjaka.”

“Inona no fitaka lehibe kokoa mety hanjo ny sain'olombelona noho ny fahatokiana fa marina izy, kanefa diso tanteraka! Ny hafatry ny Vavolombelona Marina dia mahita ny olon'Andriamanitra ao anatin'ny fitaka mampalahelo, nefa mbola marina fo ao anatin'izany fitaka izany. Tsy fantatr'izy ireo fa mampahonena ny toe-piainany eo imason'Andriamanitra. Raha ireo tenenina kosa manambitamby tena fa ao amin'ny toe-panahy ara-panahy ambony izy, ny hafatry ny Vavolombelona Marina dia manapotika ny fiadanam-pony amin'ny fanamelohana manaitra ny amin'ny tena toetrany: fahajambana ara-panahy, fahantrana, ary fahoriana. Ny fijoroana ho vavolombelona, izay manindrona sy masiaka toy izany, dia tsy mety ho fahadisoana, satria ny Vavolombelona Marina no miteny, ary tsy maintsy marina ny fijoroana ho vavolombelony.

“Saroitra ho an'ireo izay mahatsiaro ho voaaro ao amin'ny zava-bitany, ary mino ny tenany ho manan-karena amin'ny fahalalana ara-panahy, ny mandray ny hafatra izay manambara fa

voafitaka izy ireo ary mila ny fahasoavana ara-panahy rehetra. Ny fo tsy nohamasinina dia ‘mamitaka mihoatra noho ny zavatra rehetra sady ratsy indrindra.’ Naseho ahy fa maro no mamelona tena amin’ny fiheverana fa Kristiana tsara izy, nefa tsy manana taratry ny mazava avy amin’i Jesosy akory. Tsy manana fanandramana velona ho an’ny tenany ao amin’ny fiainana avy amin’Andriamanitra izy ireo. Mila asa lalina sy feno amin’ny fanetren-tena eo anatrehan’Andriamanitra izy ireo, vao hahatsapa ny tena filàny hanao ezaka mafana fo sy maharitra mba hahazoana ireo fahasoavana sarobidin’ny Fanahy.” Testimonies, boky faha-3, 252, 253.

Rehefa niova fo tamin’ny toe-panahiny Laodiseana Isaia, dia nanolo-tena hitondra ny hafatra fampitandremana farany ho an’izao tontolo izao izy. Ny andininy fahatelo ao amin’ny toko fahenina dia mampifandray ny tantara ara-paminanian’i Isaia amin’ny tantara ara-paminaniana ao amin’ny Apokalypsy fahavalo ambin’ny folo, rehefa midina ny anjely ka manazava ny tany amin’ny voninahiny.

Ary rehefa afaka izany zavatra izany, dia nahita anjely iray hafa nidina avy tany an-danitra aho, izay nanana fahefana lehibe; ary ny tany dia nohazavain’ny voninahiny. Apokalypsy 18:1.

Isaia dia maneho ny vahoakan’Andriamanitra amin’ily fotoana ihoaran’ily anjely ao amin’ny Apokalypsy toko faha-valo ambin’ny folo, satria raha nentina niditra tao amin’ny fitoerana masina any an-danitra izy, dia nandre ny serafima niantso hoe: “Masina, masina, masina, Jehovah Tompon’ny maro; feno ny voninahiny ny tany rehetra.” Isaia, tahaka an’i Jaona ao amin’ny Apokalypsy, dia maneho ny vahoakan’Andriamanitra izay manambara ny hafatra fampitandremana farany. Jaona dia niantso ny vahoakan’Andriamanitra hoe “ny sisa,” ary Isaia kosa nanondro azy ireo hoe “ampahafolo,” na fahafolon-karena. Ny fototeny ao amin’ny teny Hebreo dia midika hoe “mandoa fahafolon-karena.”

Ny fanontaniana ara-paminaniana hoe: “mandra-pahoviana?” izay napetrak’i Isaia dia averimberina hatrany ao amin’ny tenin’Andriamanitra (ary raha atao fohy, ny valin’ily fanontaniana hoe: “mandra-pahoviana?” dia milaza ny fahatongavan’ny lalàna nasionaly momba ny Alahady any Etazonia). Araka an’i Ellen White, amin’izany fotoana izany dia “hanaraka ny fihemorana nasionaly ny faharavana nasionaly,” ary araka an’i Isaia dia amin’izay “ny tanàna ho lao ka tsy hisy mponina, ary ny trano tsy hisy olona, ary ny tany ho rava dia rava, ary ny Tompo hampanalavitra ny olona, ka hisy fandaozana lehibe eo afovoan’ny tany.” Ny “fandaozana lehibe eo afovoan’ny tany” dia ilay “maro” izay resy sy ringana amin’ny Lalàn’ny Alahady araka ny Daniela 11:41. Ireo no olona resahin’ny Isaia enina sy Matio telo ambin’ny folo, izay manan-maso nefa tsy mahita, ary manan-tsofina nefa tsy mandre, ary koa ireo ao amin’ny Apokalypsy telo izay mandà ny torohevitra natao ho an’ny fiangonana Laodikia.

Hiditra koa ao amin’ily tany be voninahitra izy, ary firenena maro no ho lavo; nefa ireo kosa no ho afaka amin’ny tanany, dia Edoma sy Moaba ary ny lohan’ny taranak’i Amona. Daniela 11:41

Isaia dia nahazo fahitana an’i Jesosy Kristy tao amin’ny fitoerany masina, tahaka an’i Jaona tao amin’ny Apokalypsy. Isaia no maneho ny “ampahafolony” na ny ampahafolon-karena izay

“miverina” ary “hohanina” tahaka ny hazo. Ny teny hebreo nadika hoe “hohanina” dia midika ho levon’ny afo. Kanefa ny “ampahafolony” dia manana “vontoatiny” ao anatiny izay tsy levonin’ny afo. Moa ve hita fa ny sivy ampahafolo dia tsy nanana izany vontoatiny izany? Ny afo aseho ho mihinana sy mandany ny hazo teil sy ny hazo ôka dia ny afon’ily Iraky ny Fanekena izay tonga tampoka ao amin’ny tempoliny ao amin’ny bokin’i Malakia.

Indro, alefako ny irako Aho, ary izy hanomana ny lalana eo anoloako; ary ny Tompo, Izay tadiavinareo, dia ho tonga tampoka ao amin’ny tempoliny, dia Ilay Iraky ny fanekena, Izay ankasitrahanareo; indro, ho avy Izy, hoy Jehovah, Tompon’ny maro.

Fa iza no mahazaka ny andro fihaviany? ary iza no haharitra raha hiseho Izy? fa Izy dia tahaka ny afon’ny mpandrendrika sy tahaka ny savony fanasan’ny mpanadio lamba; Ary hipetraka Izy tahaka ny mpandrendrika sy mpanadio volafotsy; ary hodiovin’ny zanak’i Levy, sady hodiovin’ny toy ny volamena sy ny volafotsy izy, mba hanaterany fanatitra amin’ny fahamarinana ho an’i Jehovah. Dia hahafinaritra an’i Jehovah ny fanatitr’i Joda sy Jerosalema, tahaka ny tamin’ny andro fahiny sy tahaka ny tamin’ny taona taloha. Malakia 3:1–4.

Ny fahafolon’i Isaia, (izay ampahafolony) dia ilay “fanatitra amin’ny fahamarinana” ao amin’i Malakia koa. Ny fanatitr’i Malakia dia ny vahoakan’Andriamanitra, aseho amin’ny hoe “ny zanak’i Levy”, izay diovin’ny afo mba hamoaka “fanatitra amin’ny fahamarinana”; ary ireo izay “lanin’ny” afo ao amin’ny fijoroana vavolombelon’i Isaia dia ilay fahafolo, na ampahafolony.

Araka ny fahasoavan’Andriamanitra izay nomena ahy, tahaka ny mpanao mari-trano hendry, dia efa nametraka ny fanorenana aho, ary ny hafa kosa manorina eo amboniny. Nefa aoka samy hitandrina izay olona rehetra ny amin’ny fomba anorenany eo amboniny. Fa tsy misy olona mahay mametraka fanorenana hafa afa-tsy izay efa voapetraka, dia Jesosy Kristy. Ary raha misy olona manorina eo ambonin’izao fanorenana izao amin’ny volamena, volafotsy, vato soa, hazo, bozaka maina, mololo; dia haseho miharihary ny asan’ny olona rehetra; fa ny andro no hampiharihary izany, satria haseho amin’ny afo izany; ary ny afo no hizaha toetra ny asan’ny olona rehetra, mba hahafantarana izay karazany avy. 1 Korintiana 3:10–13.

Eto dia manambara i Paoly fa ny asan’ny olona rehetra dia haseho amin’ny alalan’ny “afo”. Ao amin’i Malakia, ny afo dia mandoro sy manaisotra ny tain-drendrika. Ao amin’i Isaia, ny fanadiovana ny “ampahafolony” dia tanteraka “rehefa” mianjera ny raviny. Ny ravina dia tandindon’ny ota miafina, ny fihatsarambelatsihy ary ny fireharena mihoapampana, araka ny ambaran’ny tantaran’i Adama sy Eva.

Ny “ampahafolony” ao amin’i Isaia dia manana votoatiny ao anatiny izay tsy azo levon’ny afo, ary izany votoatiny izany dia ny “taranaka masina”. Manana an’i Kristy ao anatiny izy ireo, dia ny fanantenan’ny voninahitra. I Isaia dia “taranaka masina” koa ary izy ihany koa no “ampahafolony” izay ambarany. Samy miverina avy amin’ny toe-panahy Laodiseana ho amin’ny toe-panahy Filadelfiana ny “taranaka masina” sy ny “ampahafolony”, amin’ny alalan’ny Fanambaran’i Jesosy Kristy ao amin’ny fitoerany masina.

Ny fahitan’ny voninahitr’Andriamanitra izay mampiaka-peo an’i Isaia hihiaka fa very izy, fa olona maloto sy mpanota mila famelan-keloka izy, dia mitranga ao amin’ny fitoerana masina any

an-danitra amin'ny fotoana anarian'ny hazo ny raviny. Ny teny hoe “ariana” dia midika hoe “roahina hivoaka”, na hoe “tapahina” ny hazo. Ny fanariana an'i Laodikia no aseho eto. Ny “ampahafolo” na ny sisa dia handalo amin'ny “afo” fanadiovana entin'ilay Iraky ny Fanekena ao amin'i Malakia, ka noho izany dia hodorana ara-panahy hiala aminy ny asan'olombelona, ary noho izany dia “ny votoatiny” ihany no havela, izay tsy mety may, dia ilay “Taranaka Masina”. Izay mandà tsy hihaino kosa dia hariana tahaka ny ravina maina maty, na haloan'ny vavan'ny Tompo.

I Jesosy no Voa Masina, ary ny voa dia mitahiry ao anatin'ny ADN rehetra ilaina hamoahana ny zavamaniry manontolo. Ny Tenin'Andriamanitra dia voa, ary noho izany, ny filazana voalohany zavatra iray ao amin'ny Tenin'Andriamanitra dia mitahiry ny fampahalalana rehetra ilaina hampitomboana io lohahevitra io ho amin'ny fahamatorana feno ao amin'ny mpino, raha takarina araka ny tokony ho izy.

Ny toko fahenin'i Isaia dia manondro vahoaka iray izay tsy “hihaino” amin'ilay vanim-potoana izay ILAINA ny mihaino mba hotahina amin'ny hafatry ny Fanambaran'i Jesosy Kristy. Ny vahoaka noresahin'i Jesosy dia ny vahoaka voafidin'Andriamanitra; vadiny izy ireo, vahoakan'ny fanekeny izy ireo, dia Isiraely fahiny.

Ny Isiraely fahiny, na Isiraely voalohany, dia tandindon'i Isiraely ankehitriny, na Isiraely farany. Ny olon'Andriamanitra amin'ny faran'izao tontolo izao dia ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito, olony voafidy, vadiny, olon'ny fanekeny—Isiraely ankehitriny. Ny vavolombelon'ny tantaran'i Isaia, ampiarahina amin'ny tantaran'i Kristy, dia manome vavolombelona roa izay manamafy fa amin'ny faran'izao tontolo izao dia ho ao anatin'ny “toe-javatra” very sy tsy azo vonjena ny Advantisma Mitandrina ny Andro Fahafito, izay aseho ao amin'ny hafatra ho an'i Laodikia.

Tsy hoe tsy azo vonjena velively izy ireo, fa tsy azo vonjena fotsiny amin'ny toe-piainany Laodikeana, tahaka an'i Isaia talohan'ny niainany izany sy tahaka ny Jiosy tamin'ny tantaran'i Kristy.

Anisan'ny zavatra iray tsy maintsy “henoin'ny” Laodiseana ny fanoharana ny amin'ny Mpamafy. Tsy maintsy “henoiny” ao amin'izany fanoharana izany fa ny Tenin'Andriamanitra dia “voa”, dia voa masina. Rehefa “re” izany, dia misy fototra apetraka izay manomboka manokatra ny hafatra miafina ao amin'ny Apokalypsy, satria io hafatra io dia voafono ao anatin'ilay fahafantarana lalina fa Jesosy no Alfa sy Omega, ny Voalohany sy ny Farany, ny Fiandohana sy ny Fiafarana. Ny fahazoana ny fifandraisan'ny farany amin'ny fiandohana dia ahitana koa ny fahazoana fa Jesosy no Teny, ary Izy no Voa.

Tamin'ny voalohany dia ny Teny; ary ny Teny tao amin'Andriamanitra, ary ny Teny dia Andriamanitra. Izy dia tao amin'Andriamanitra tamin'ny voalohany. Izy no nahariana ny zavatra rehetra; ary raha tsy Izy dia tsy nisy nahariana izao zavatra ary rehetra izao. Tao aminy ny fiainana; ary ny fiainana no fahazavan'ny olona. Ary ny mazava mampirapiratra ao amin'ny maizina; ary ny maizina tsy nahafantatra azy. Jaona 1:1–5.

Fa tamin'i Abrahama sy tamin'ny taranany no nanaovana ny teny fikasana. Tsy hoy Izy: Ary ho amin'ny taranaka maro, toy ny milaza ny maro; fa toy ny milaza ny iray: Ary ho amin'ny taranakao, dia Kristy izany. Galatiana 3:16.

Mba hahatakarana ny fifandraisan'ny farany sy ny fiandohana dia ilaina ny fahatakarana ny “lalàn'ny filazana voalohany.” Ny lalàn'ny filazana voalohany dia manambara fa ny fiandohan'ny lohahevitra iray no fanovozan-kevitra lehibe indrindra, satria ao no ahitana ny tantara manontolo; fa tahaka ny Tenin'Andriamanitra dia voa izy. Ny fanovozan-kevitra farany no manaraka azy amin'ny maha-zava-dehibe azy, amin'ny heviny fa eo no ampifamatotra avokoa ny singa rehetra ao amin'ilay tantara ka tsy misy tavela tsy voavaha. Kanefa ireo fanovozan-kevitra eo afovoany momba ny lohahevitra iray no manampy hery sy fahazavana amin'ilay tantara, ary amin'izany heviny izany dia tena ilaina tahaka ny fiandohana na ny fiasarana koa ny afovoany.

Mbola maro lavitra ny tokony horesahina momba ity lohahevitra ity, nefa rehefa miverina amin'ilay andalan-teny ao amin'ny Matio toko fahatelo ambin'ny folo isika, dia azo marihina fa Jesosy dia nanondro sokajin'olona roa izay mandre na tsy mandre. Mihoatra noho ny fomba iray amin'ny tsy fandrenesana no ambarany, kanefa avy eo dia milaza fitahiana ho an'ireo izay mandre Izy.

Fa sambatra ny masonareo, satria mahita izy; ary ny sofinareo, satria mandre izy. Fa lazaiko aminareo marina tokoa fa mpaminany maro sy olo-marina maro no naniry hahita izay hitanareo, nefa tsy nahita; ary handre izay renareo, nefa tsy nandre. Koa henoinareo ny fanoharan'ny mpamafy. Matio 13:16–18.

Amin'ny lafiny ara-paminaniana, io “fitahiana” io àry dia ilay fitahiana iray ihany indrindra araka ny Apokalypsy 1:3:

Sambatra izay mamaky, ary izay mihaino ny tenin'ity faminaniana ity ka mitandrana izay zavatra voasoratra ao anatiny; fa efa antomotra ny fotoana.

Ny fanovàn'i Jesosy ao amin'ny Matio toko fahatelo ambin'ny folo mankany amin'ny Isaia toko fahenina, miaraka amin'ny soratr'i Ellen White, dia manamafy fa misy zavatra hita sy re amin'ny faran'izao tontolo izao izay lehibe tokoa, ka lehilahy marina sy mpaminany maro no naniry ny ho velona tamin'izany vanim-potoana izany, tamin'ny fotoana izay haseho tsy ho voaisy tombo-kase intsony ny hafatra fampitandremana farany, ary amin'izay ny olona dia “hahita” sy “handre” izany.

I Jaona dia nasaina nanisy tombo-kase izay nolazain'ny “Kotrokorana fito” ao amin'ny toko fahafolo, ary ao amin'ny toko faharoa amby roapolo dia atao izao fanambarana izao: “Aza asiana tombo-kase ny teny faminanian'ity boky ity; fa antomotra ny andro.” Ny andininy manaraka dia manondro ny fiasaran'ny fotoam-pitsapana ho an'ny olombelona. Mialoha indrindra ny hifaranan'ny fotoam-pitsapana dia misy fanambarana hanafahana amin'ny tombo-kase ny “Kotrokorana fito”, izay no andalan-teny tokana ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy voaisy tombo-kase amin'izany fotoana izany. Momba ny “Kotrokorana fito” dia ampahafantarina antsika fa izy ireo no maneho ny fiandohana sy ny fiasaran'ny Advantisma.

“Ny hazavana manokana nomena an’i Jaona izay nambara tao amin’ireo kotro-baratra fito dia famaritana an-tsipiriany ireo toe-javatra izay hitranga eo ambanin’ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa....”

«Rehefa efa nanao ny feony ireo kotrokorana fito ireo, dia tonga tamin’i Jaona, tahaka ny tamin’i Daniela momba ilay boky kely, ny didy hoe: “Asio tombo-kase izay zavatra nolazain’ny kotrokorana fito.” Ireo dia mahakasika ny zava-mitranga ho avy izay haseho araka ny filaharany.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Ny Kotrokorana Fito dia maneho ireo zava-nitranga nandritra ny fiandohan’ny Advantisma teo amin’ny tantaran’ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa, nanomboka tamin’ny 1798 ka hatramin’ny 22 Oktobra 1844, ary ao amin’io lahatsoratra voalaza etsy ambony io ihany dia ampahafantarina antsika fa ny Kotrokorana Fito dia “mifandray amin’ny zava-nitranga ho avy izay haseho araka ny filaharany.” Ny tantara tany am-piandohan’ny Advantisma dia manazava ny fiafaran’ny Advantisma, satria Jesosy Kristy, amin’ny maha-Alfa sy Omega Azy, dia mametraka ny soniany eo amin’ny tantara manontolon’ny Advantisma, fa tantara masina tahaka ny tantaran’ny Isiraely fahiny izany.

Araka an’i Jesosy ao amin’ny Matio toko fahatelo ambin’ny folo, ireo zava-nitranga ireo no nirian’ny mpaminany ho hita, ary ireo no nahazoan’ny mpianatra fitahiana noho ny fahalalany azy. Ireo mpianatra ireo dia maneho ny olon’Andriamanitra amin’ny faran’izao tontolo izao, izay voatahy noho izay hitany sy reny. Izay hitany sy reny dia ny hafatry ny Fanambaran’i Jesosy Kristy, izay asehon’ny hafatry ny Kotroka Fito koa, sady maneho ny tantaran’ny Millerita no maneho ny tantaran’ny iray hetsy sy efatra alina amby efatra arivo.

“Ny hafatra rehetra nomena tamin’ny taona 1840–1844 dia tsy maintsy ampitaina amin-kery ankehitriny, satria maro ny olona very fitarihana. Tsy maintsy alefa any amin’ny fiangonana rehetra ireo hafatra ireo.

Hoy Kristy nanao hoe: “Sambatra ny masonareo, fa mahita; ary ny sofinareo, fa mandre. Fa lazaiko aminareo marina tokoa: maro ny mpaminany sy ny olo-marina no naniry hahita izay hitanareo, nefa tsy nahita; ary handre izay renareo, nefa tsy nandre” [Matio 13:16, 17]. Sambatra ny maso izay nahita ireo zavatra izay hita tamin’ny taona 1843 sy 1844.

“Nomena ny hafatra. Ary tsy tokony hisy fahatarana amin’ny famerenana ny hafatra, fa tanteraka ny famantarana ny andro; tsy maintsy vita ny asa famaranana. Hisy asa lehibe hotanterahina ao anatin’ny fotoana fohy. Tsy ho ela dia homena, araka ny fanendren’Andriamanitra, ny hafatra iray izay hitombo ho antso mafy. Ary amin’izany Daniela dia hijoro amin’ny anjarany, mba hanome ny fijoroany ho vavolombelona.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

Ellen White dia mamantatra ilay tantara izay nofaritan’i Kristy ho tantara izay nirian’ny olo-marina ho hita, ho tantaran’ireo Millerita nanomboka tamin’ny 1840 ka hatramin’ny 1844, ary avy eo dia milaza fa hisy “hafatra iray tsy ho ela homena araka ny fanendren’Andriamanitra, izay hitombo ho antso mafy.” Ny “antso mafy” dia tandindon’ny fampitandremana farany ataon’ny anjely fahatelo, ary rehefa omena izany hafatra izany dia haveriny ny tantaran’ny fiandohan’ny Advantisma. Ny

hafatra fampitandremana farany dia ireo “hafatra” izay “tsy maintsy hoentina any amin’ny fiangonana rehetra,” ary ny “hafatra rehetra nomena tamin’ny 1840–1844 dia tsy maintsy hatao mahery vaika ankehitriny.”

Ny Alpha sy Omega dia mampiseho ny farany miaraka amin’ny fiandohana. Ellen White dia milaza fa “ny hafatra dia tsy maintsy hoentina ho any amin’ny fiangonana rehetra,” ary Jesosy nilaza tamin’i Jaona hoe: “Izaho no Alpha sy Omega, ny voalohany sy ny farany; ary izay hitanao dia soraty ao amin’ny boky, ka alefaso ho any amin’ny fiangonana fito izay any Azia, dia ho any Efesosy, sy Smyrna, sy Pergamosy, sy Tyatira, sy Sardisy, sy Filadelfia, ary Laodikia.”

Ny hafatry ny taona 1840 ka hatramin’ny 1844 dia isan’izay tokony halefa ho amin’ny fiangonana.